

תרגול 11 - CNN ואתחול

Slides

PDF

Code

תקציר התיאוריה

רשתות קונבולוציה (Convolutional Neural Networks (CNN - רשתות

אחת התכונות של מודל MLP (Fully Connected (FC network) הינה חוסר רגישות לסדר בכניסות לרשת. תכונה זו נובעת מכך שכל היחידות בכל שכבה מחוברות לכל היחידות בשכבה העוקבת. במקרים רבים תכונה זו הינה תכונה רצויה, אך היא באה במחיר של מספר רב של פרמטרים. במקרים בהם למידע אשר מוזן לרשת יש מבנה או תלות מרחבית, כלומר יש משמעות לסדר של הכניסות, נרצה לנצל את ההיתרון המרחבי של הכניסות בעת תכנון ארכיטקטורת הרשת. דוגמא לסוג כזה של מידע הן תמונות. רשתות קונבולוציה הינו סוג אחד של רשתות feed-forward בעלת ארכיטקטורה אשר מנצלת את התלות המרחבית בכניסות לכל שכבה.

1D Convolutional Layer

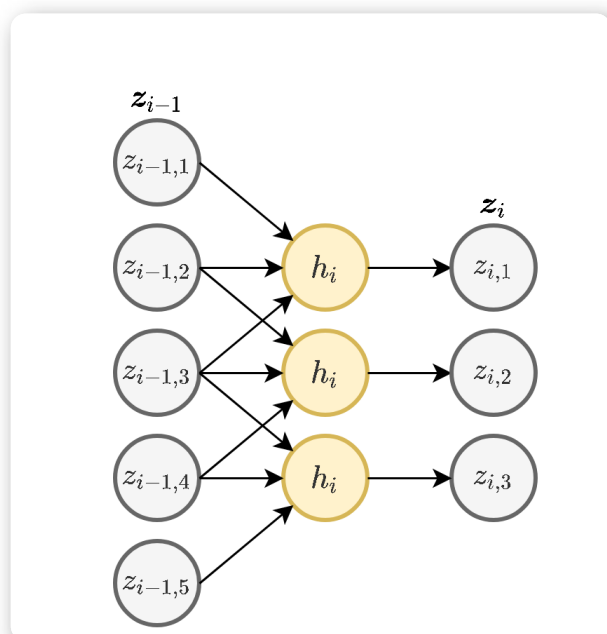
שכבת קונבולוציה חד-ממדית הינה שכבה ברשת אשר מבצעת את הפעולות הבאות:

1. פעולת קרוס-קורלציה (ולא קונבולוציה) בין וקטור הכניסה של אותה שכבה z_{i-1} ווקטור משקולות w באורך K .
2. הוספת היסט b (אופציונלי).
3. הפעלה של פונקציית הפעלה על וקטור המוצא איבר איבר.

פעולת הקרוס-קורלציה מוגדרת באופן הבא:

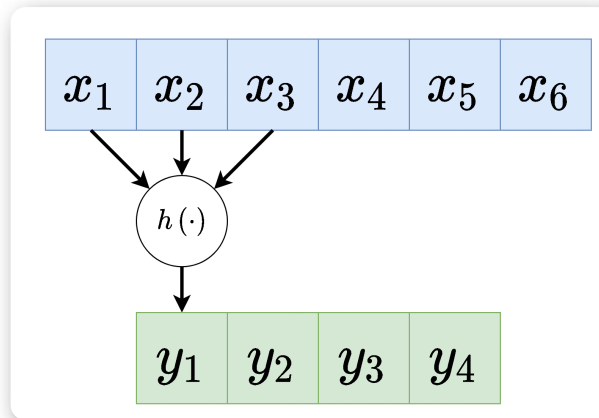
$$z_{i+1,j} = \sum_{m=1}^K z_{i,j+m-1} w_m$$

באופן סכימתי, השכבה נראית כך:

כאשר $h(\mathbf{u}; \mathbf{w}, b) = \varphi(\mathbf{u}^\top \mathbf{w} + b)$ (הפונקציה φ היא ההפעלה). שימו לב שבכל השכבה משתמשים באותו h_i , זאת אומרת שמשתמשים באותם $\mathbf{w}_i$ ו b_i .

דרך נוספת להצגת שכבת קונבולוציה (לשם הפשטות נשתמש ב $\mathbf{x}$ לקלט ו $\mathbf{y}$ לפלט).

וקטור המשקולות של שכבת הקונבולוציה $\mathbf{w}$ נקרא **גרעין הקונבולוציה (convolution kernel)**.

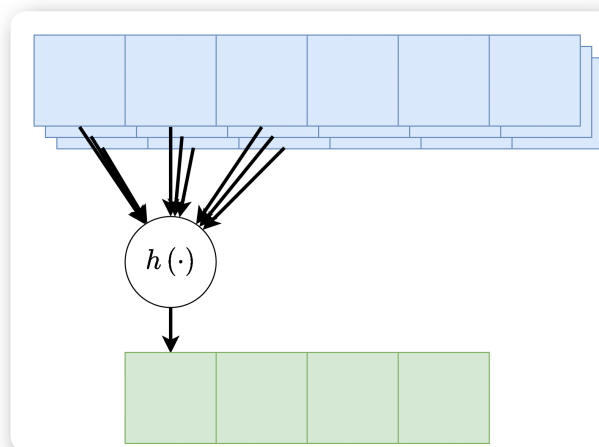
גדול המוצא של שכבת הקונבולוציה הוא קטן יותר מהכניסה והוא נתון על ידי $D_{out} = D_{in} - K + 1$.

שכבת קונבולוציה מורידה באופן דרסטי את מס' המשקולות לעומת שכבת FC. בעוד שבשכבת FC קיימות $D_{in} \times D_{out}$ משקולות ועוד D_{out} איברי היסט, בשכבת קונבולוציה יש K משקולות ואיבר היסט בודד.

קלט רב-ערוצי

במקרים רבים נרצה ששכבת הקונבולוציה תקבל קלט רב ממדי, לדוגמא, תמונה בעלת שלושה ערוצי צבע או קלט שמע ממספר ערוצי הקלטה. מבנה זה מאפשר לאזור מרחבי בקלט להכיל אינפורמציה ממספר ערוצי כניסה.

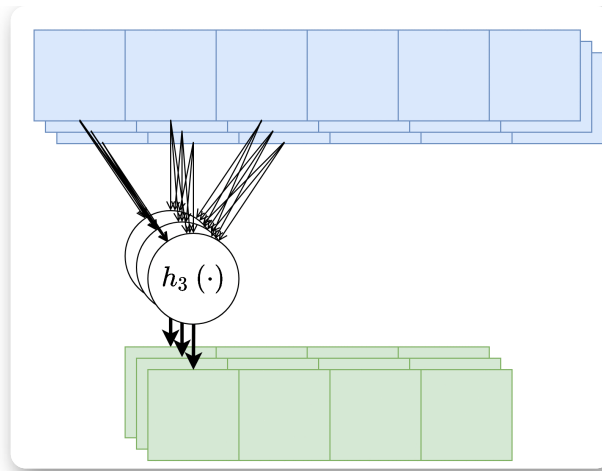
במקרים אלו הנירון h יהיה פונקציה של כל ערוצי הקלט:

הפונקציה h הינה קומבינציה לינארית של כל ערוצי הקלט, לרוב מסיפים איבר הסט b ופונקציית אקטיבציה.

פלט רב-ערוצי

בנוסף, נרצה לרוב להשתמש ביותר מגרעין קונבולוציה אחד, במקרים אלו ניצר מספר ערוצים ביציאה בעבור כל אחד מגרעיני הקונבולוציה.

בשכבות אלו אין שיתוף של משקולות בין ערוצי הפלט השונים, כלומר כל גרעין קונבולציה הוא בעל סט משקולות יחודי הפועל על כל הערוצי הכניסה על מנת להוציא פלט יחיד. מספר הפרמטרים בשכבת כזאת היינו: $\underbrace{C_{in} \times C_{out} \times K}_{\text{the weights}} + \underbrace{C_{out}}_{\text{the bias}}$.

כאשר:

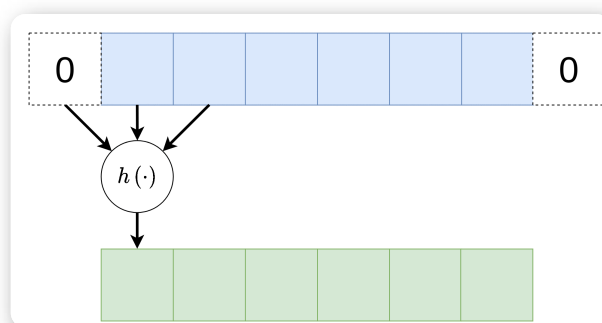
- C_{in} - מספר ערוצי קלט.
- C_{out} - מספר ערוצי פלט.
- K - גודל הגרעין.

היפר-פרמטרים של שכבות קונבולציה

בנוסף לפרמטרים של **גודל הגרעין** ו **מספר ערוצי הפלט**, שהינם היפר-פרמטרים של שכבת הקונבולציה, מקובל להגדיר גם את הפרמטרים הבאים:

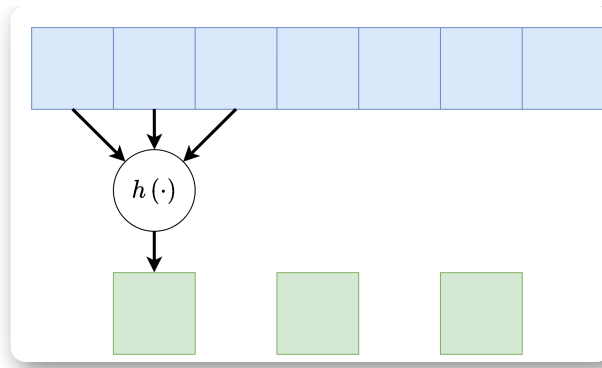
Padding - ריפוד

משום שפעולת קונבולציה היינה מרחבית, בקצוות הקלט ישנה בעיה שאין ערכים חוקיים שניתן לבצע עליהם פעולות, לכן נהוג לרפד את שולי הקלט (באפסים או שכפול של אותו ערך בקצה)

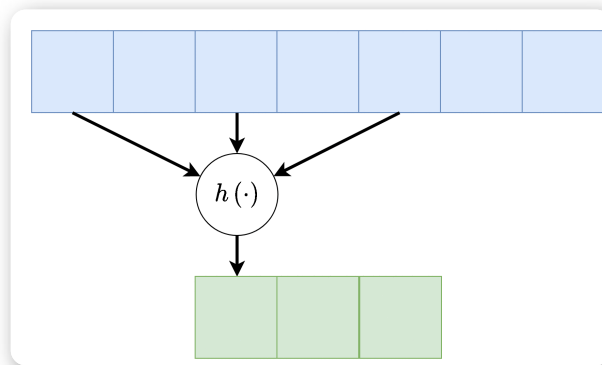
Stride - גודל צעד

ניתן להניח שלרוב הקשר המרחבי נשמר באזורים קרובים, לכן על מנת להקטין בחישוביות ניתן לדלג על הפלט ולהפעיל את פעולת הקונבולציה באופן יותר דליל. בפשטות: מדלגים על היציאות בגודל הצעד. לרוב גודל הצעד מסומן ב s , בדוגמא הבאה גודל הצעד היינו $s = 2$. אלא אם רשום אחרת, גודל הצעד של השכבה הוא 1.

Dilation - התרחבות

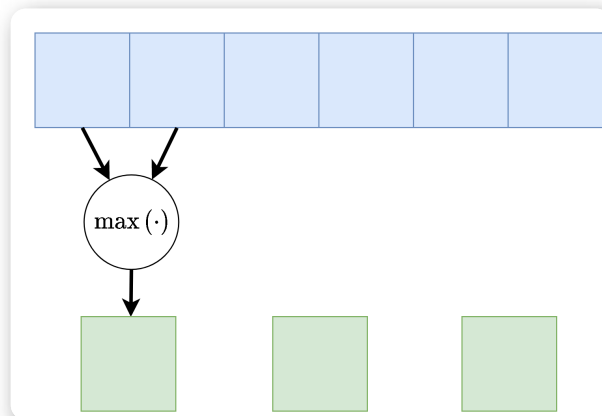
שוב על מנת להקטין בחישובית, אפשר לפעול על אזורים יותר גדולים תוך הנחה שערכים קרובים גיאוגרפית הם בעלי ערך זהה, על כן נרחיב את פעולת הקונבולציה תוך השמטה של ערכים קרובים. לרוב נסמן את ההתרחבות ב d בדוגמא הבאה $d = 2$. אלא אם רשום אחרת, ההתרחבות היא 1.

Max / Average Pooling

שיכבות נוספת אשר מופיעה במקרים רבים ברשתות CNN הם שכבות מסוג pooling. שכבות אלו מחליפות את פעולת הקונבולציה בפונקציה קבועה אשר מייצרת סקלר מתוך הקלט של הנירן. שתי שכבות pooling נפוצות הן max pooling ו average pooling, שכבה זו לוקחת את הממוצע והמקסימום של ערכי הכניסה.

דוגמא זו מציגה max pooling בגודל 2 עם גודל צעד (stride) גם כן של 2:

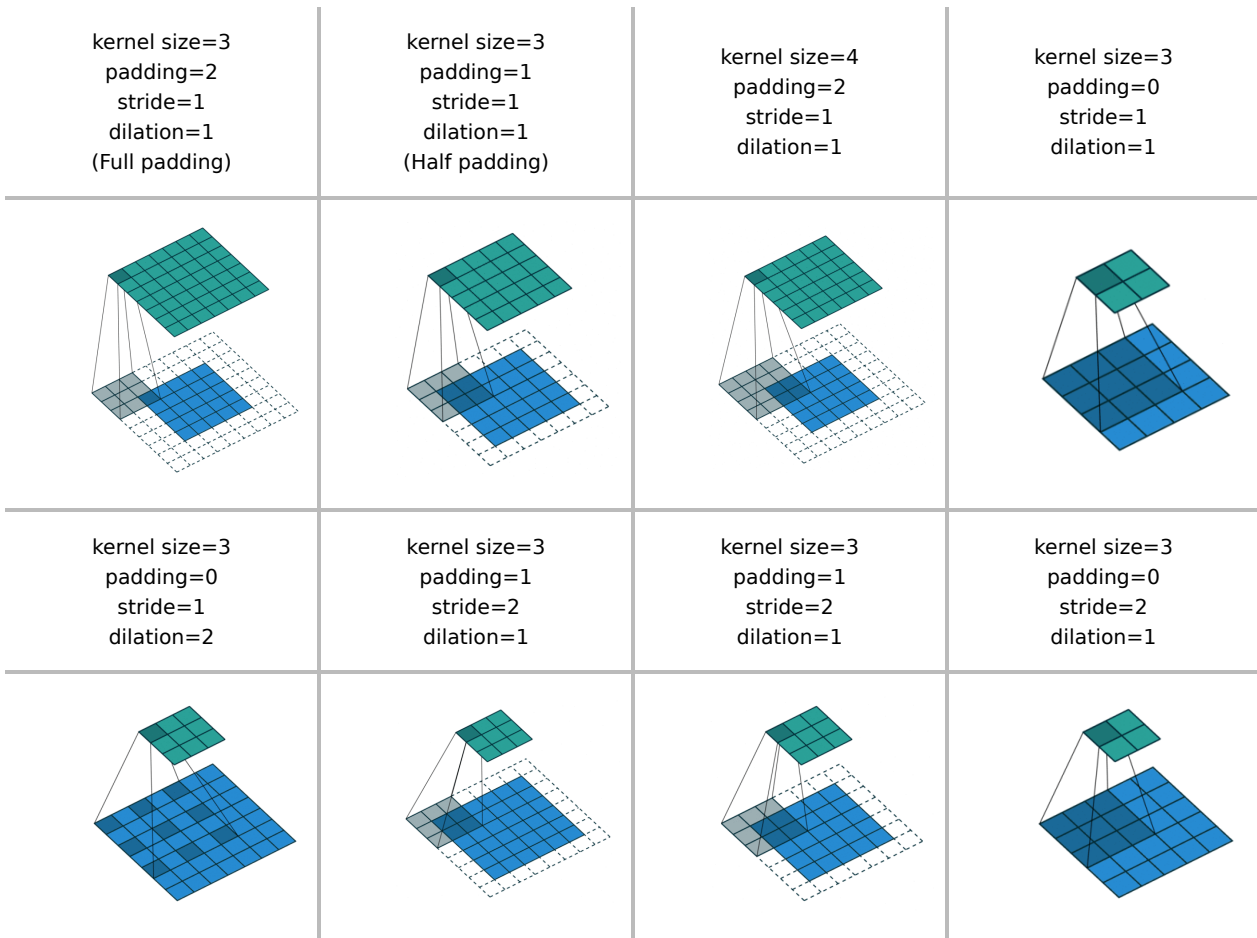

בשכבה זאת אין פרמטרים נלמדים, אך גודל הגרעין וגודל הצעד הינם היפר-פרמטרים של השכבה.

2D Convolutional Layer

עבור קלט דו-ממדי (תמונות), הקלט מסודר כמטריצה. ופעולת הקונבולוציה (קרוס-קורלציה כפי שאתם מכירים) נראית כך:

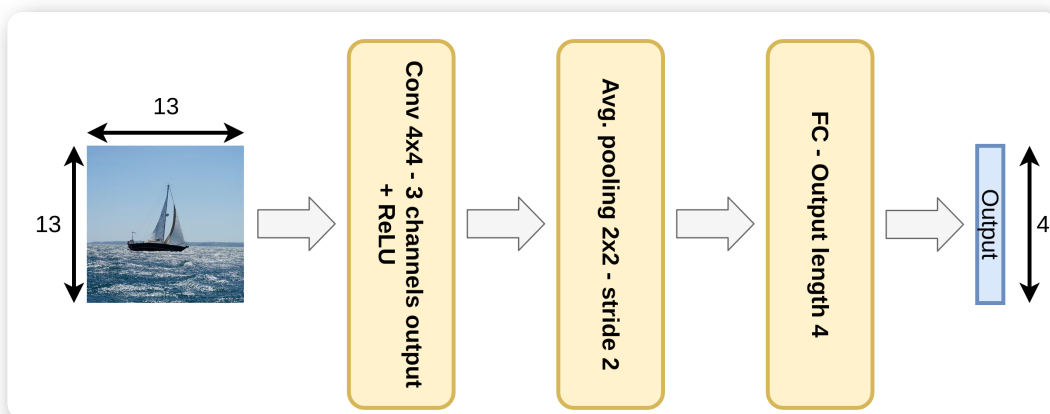
כאשר השכבה הכחולה היא הקלט והשכבה הירוקה היא הפלט

Vincent Dumoulin, Francesco Visin - [A guide to convolution arithmetic for deep learning](#) [1] • (BibTeX)

תרגיל 11.1

נתונה רשת קונבולוציה קטנה, הממירה תמונה בגודל 13×13 לוקטור מוצא בגודל 4×1 . הרשת מורכבת מהפעולות הבאות:

• שכבת קונבולוציה עם 3 פילטרים (גרעינים) בגודל 4×4 .

- פונקציית אקטיבציה Relu.
- Average pooling עם $\text{stride}=2$.
- שכבת Fully-connected (FC).

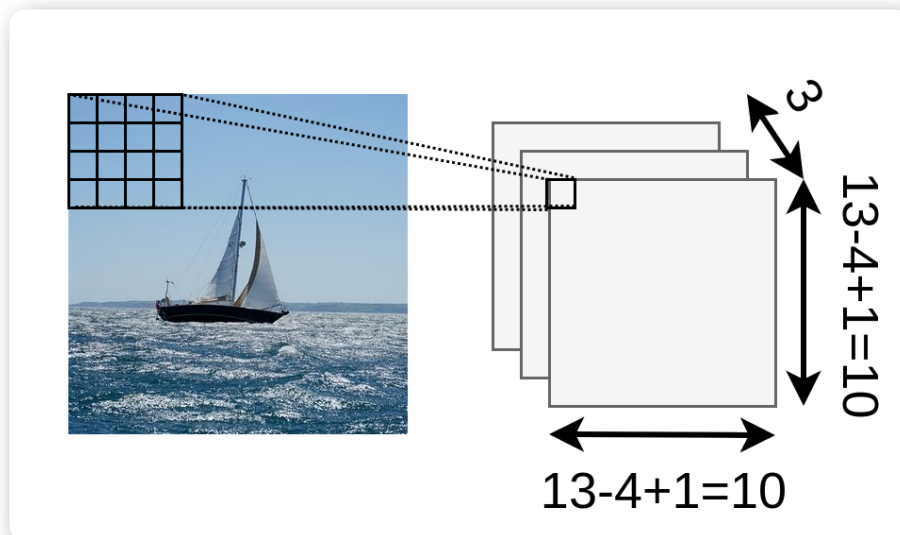
ברשת זאת אין שימוש ב bias.

- (1) רשמו את הגדלים של שני משתני הבניים ברשת.
- (2) כמה פרמטרים נלמדים יש בשכבת הקונבולוציה?
- (3) כמה משקולות יש בכל הרשת?
- (4) כמה כפלים מבצעת הרשת בעבור כל תמונה שעוברת ברשת?
- (5) האם רשת MLP (רשת בקישוריות מלאה - FC) יכולה לייצג את הפונקציה שאותה ממשת הרשת הנתונה?
- (6) מה ההבדל העיקרי בין רשת CNN ורשת MLP שמסוגלת לתאר את אותן הפונקציות?

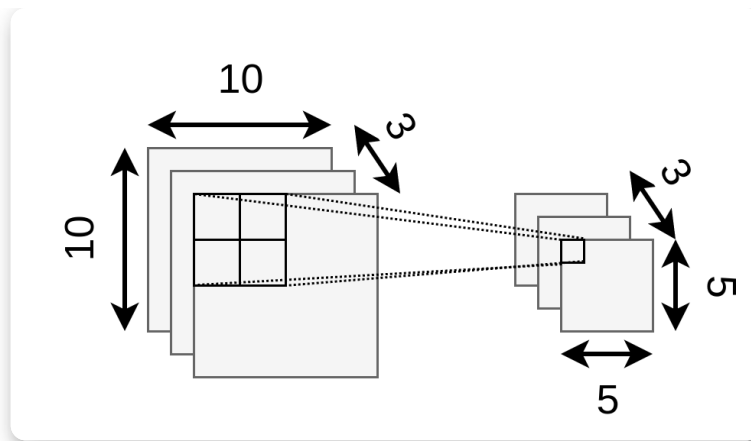
תרגיל 11.1 - פתרון

(1)

בשכבה הראשונה אנו מתחילים מתמונה 13 על 13 ומפעילים עליה קונבולוציה דו מימדית עם גרעין בגודל 4×4 . הקונבולוציה אוכלת מהקצוות של התמונת כניסה $3 = 1 - 4$ פיקסלים בכל ציר, ולכן במוצא של השכבה נקבל מטריצה 10 על 10 . השיכבה מייצרת 3 ערוצים במוצא ולכן יש לנו 3 מטריצות של 10 על 10 (או במילים אחרות, טנזור $10 \times 10 \times 3$):

השכבה הבאה היא שכבת pooling בגודל 2 על 2 ועם צעד של 2 . זאת אומרת שהיא הופכת כל ריבוע של 2 על 2 לערך יחיד, ולכן היא למעשה מצמצמת ב-2 כל ציר. הכניסה של 3 ערוצים של 10 על 10 תהפוך ל-3 ערוצים של 5 על 5 :

(2)

בשכבת הקונבולוציה יש 3 פילטרים בגודל 4×4 , זאת אומרת 48 פרמטרים.

(3)

בשכבת ה *average pooling* אין פרמטרים, ובשכבת ה FC כמות הפרמטרים שווה למספר הכניסות כפול מספר היציאות. בכניסה לשכבה יש $5 \times 5 \times 3$ איברים ובמוצא יש 4×1 ולכן סך הכל יש

$$5 \times 5 \times 3 \times 4 = 300$$

פרמטרים. כך הכל יש ברשת $300 + 48 = 348$ פרמטרים.

(4)

שכבת הקונבולוציה

לחישוב של מספר הפרמטרים בשכבת הקונבולוציה הכי קל זה להסתכל על המוצא. החישוב של כל איבר במוצא דורש 4×4 כפלים. במוצא של השכבה יש $10 \times 10 \times 3$ איברים, ולכן סה"כ שיכבה זו דורשת::

$$4 \times 4 \times 10 \times 10 \times 3 = 4800$$

כפלים

שכבת ה FC

מספר הכפלים בשכבת ה FC שווה למספר הכניסות כפול מספר היציאות. בכניסה לשכבה יש $5 \times 5 \times 3$ איברים ובמוצא יש 4×1 ולכן סך הכל יש

$$5 \times 5 \times 3 \times 4 = 300$$

כפלים

שכבת ה *average pooling*

בשכיבת ה *average pooling* יש מספר כפלים כמספר האיברים במוצא (כל איבר במוצא מיוצר על ידי סכימה של 4 איברים וחלוקה ב 4), ברשת הנתונה יש במוצא של שכבת ה $5 \times 5 \times 3 = 75$ *average pooling* איברים ולכן שכבה זו מבצעת 75 כפלים.

בסה"כ יש ברשת 5175 כפלים.

(5)

כן, הרשת עם שכבת הקונבולוציה וה *average pooling* הינה מקרה פרטי של רשת FC, עם בחירה ספציפית של המשקולות.

רשת עם שכבות הקונבולוציה מתארות תת-תחום של מרחב הפונקציות שאותה יכולה לתאר רשת MLP. היתרון שברשת עם שכבת הקונבולוציה הינה שהיא עושה זאת על ידי מספר קטן משמעותית של פרמטרים. לכן, בהנחה שניתן לקרב במידה טובה מספיק את פונקציית המטרה על ידי פונקציות מתת-תחום זה, היא כנראה תעשה פחות overfit ולכן בעלת סיכוי להניב תוצאות טובות יותר. לשם השוואה ברשת ה MLP שמייצגת את אותה הפונקציה ישנם כ-50 פרמטרים.

תרגיל 11.2

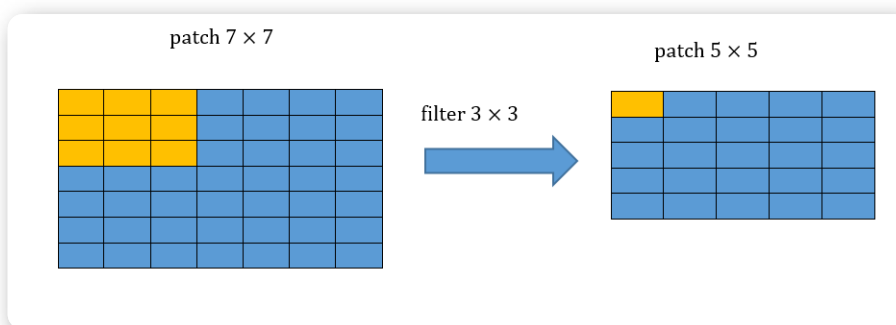
התמך או receptive field של משתנה מסויים ברשת מוגדר להיות כל התחום בכניסה אשר משפיע על אותו המשתנה.

מצאו את receptive field של ערך מסויים במוצא של שלוש שכבות קונבולוציה רצופות עם גרעין של 3×3 .

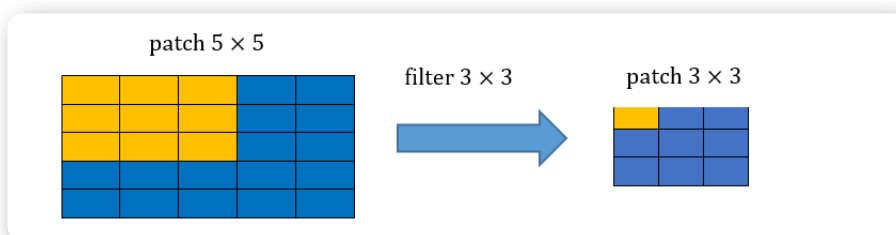
תרגיל 11.2 - פתרון

הרשת של שלוש שכבות קונבולוציה רצופות בגודל 3×3 הינו איזור בגודל 7×7 . נדגים זאת:

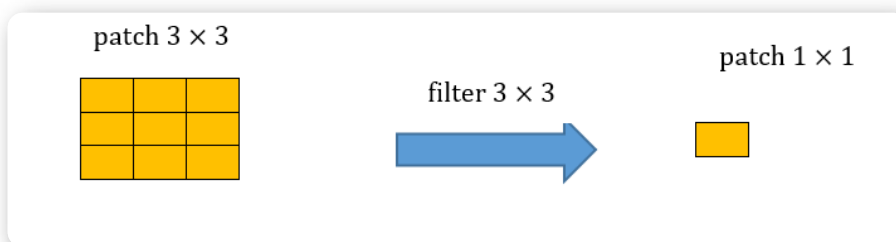
קונבולוציה ראשונה:

קונבולוציה שניה:

קונבולוציה שלישית:

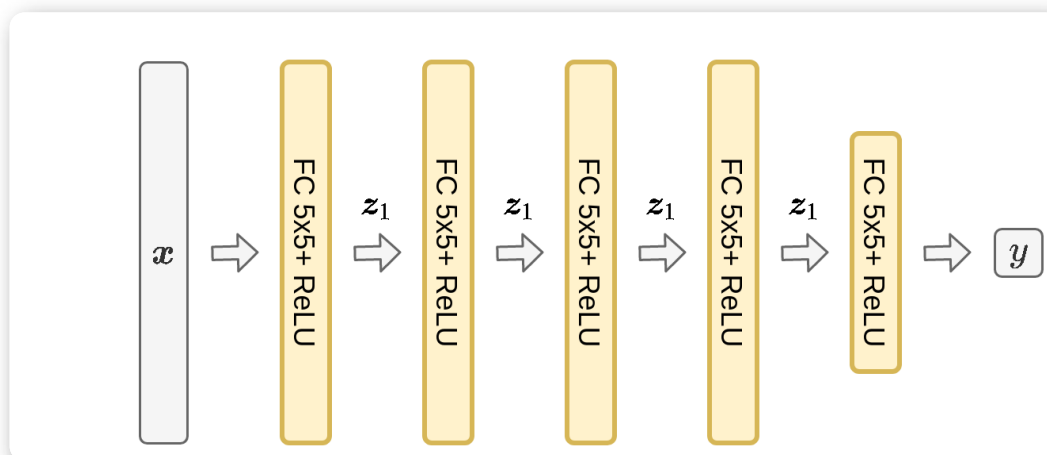
איתחול משקולות הרשת

לאיתחול של הפרמטרים של הרשת יש חשיבות רבה ברשתות נוירונים משתי בחינות:

1. מכיוון ש gradient descent מתכנס למינימום לוקאלי אשר תלוי בנקודת ההתחלה.
2. ערכים גדולים מדי או קטנים מדי של הפרמטרים עלולים לייצר הבדלים גדולים בין ערכי הביניים בתוך הרשת. מכיוון שערכי הביניים משפיעים על הגרדיאנטים של המשתנים נקבל שחלק מהגרדיאנטים יהיו מאד גדולים בעוד שהאחרים מאד קטנים, מה שיקשה מאד על בחירה של קצב לימוד טוב.

נציג דוגמא לבעיה השניה ונראה כיצד ניתן לאתחל את הפרמטרים של הרשת בכדי לנסות ולהמנע מבעיות אלו.

נסתכל על רשת MLP של 5 שכבות ברוחב 5 וכניסה ברוחב 5 עם פונקציית הפעלה של ReLU:

ניקח כניסה אקראית x שבה האיברים מוגרלים מתול פילוג נורמאלי עם תוחלת 0 וסטיית תקן של 1:

$$x = [2.59, 1.84, 0.44, -0.72, -0.58]^T$$

אתחול עם משקולות גדולות מידי

נאתחל את המשקולות של הרשת מתוך פילוג נורמאלי עם תוחלת 0 וסטיית תקן של 10. כאשר נזין את x לתוך הרשת נקבל את המוצאים הבאים מכל שכבה של הרשת:

$$\begin{aligned}z_1 &= [0.00, 18.93, 0.00, 29.21, 0.00]^T \\z_2 &= [0.00, 647.54, 0.00, 527.02, 498.82]^T \\z_3 &= [5263.19, 0.00, 0.00, 4494.22, 0.00]^T \\z_4 &= [100556.40, 0.00, 4364.23, 99805.43, 0.00]^T\end{aligned}$$

המוצא של הרשת יהיה:

$$y = 155078.15$$

נשים לב כי הערכים של משתני הביניים גדלים משכבה לשכבה. בעיה זו הולכת ומחמירה ככך שמספר השכבות והרוחב שלהם גדל. כאשר נחשב את הגרדיאנטים של הפרמטרים בכל שכבה נקבל שגם הגרדיאנטים יהיו עם הבדלים מאד גדולים בניהם.

אותה בעיה הייתה מתקבלת ברשת זו גם בעבור סטיית תקן של 1 אך בצורה קצת פחות חמורה.

אתחול עם משקולות קטנות מידי

נאתחל כעת את המשקולות של הרשת מתוך פילוג נורמאלי עם תוחלת 0 וסטיית תקן של 0.1. כאשר נזין את x לתוך הרשת נקבל את המוצאים הבאים מכל שכבה של הרשת:

$$z_1 = [0.00000, 0.18927, 0.00000, 0.29210, 0.00000]^T$$

$$z_2 = [0.00000, 0.06475, 0.00000, 0.05270, 0.04988]^T$$

$$z_3 = [0.00526, 0.00000, 0.00000, 0.00449, 0.00000]^T$$

$$z_4 = [0.00101, 0.00000, 0.00004, 0.00100, 0.00000]^T$$

המוצא של הרשת יהיה:

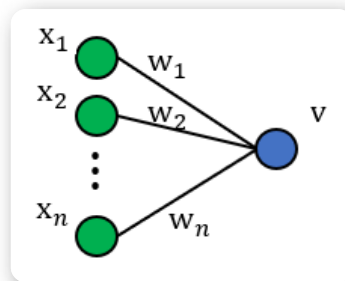
$$y = 0.00155$$

נשים לב שכאן הערכים הולכים וקטנים.

מקרה שבו הגרדיאנטים הולכים וגדלים נראת **exploding gradients** והתופעה שבה הם הולכים וקטנים נקראת **vanishing gradients**. בתרגיל הבא ננסה למצוא דרך לאתחל את הפרמטרים של הרשת כך שהערכים ישארו בערך באותו גודל לאורך הרשת.

11.3 תרגיל

בשאלה זו נרצה למצוא סכמת אתחול עבור משקולות הרשת. לשם כך, נתחיל מלבחון נירון ליניארי בודד.

הערה: אם הממוצע של המוצא v הוא 0 והשונויות נשארת קבועה בין שכבות (לא דועכת או מתפוצצת) - אין התפוצצות או העלמות של האות לאורך הרשת. לכן, בסעיפים הבאים נתעניין בחישוב הממוצע והשונויות של המוצא v . ספציפית, נרצה להראות כי $\mathbb{E}[v] = 0$ ואז לחשב את השונויות של המוצא על מנת לראות מה עלינו לדרוש על אתחול המשקולות על מנת להבטיח כי שונויות המוצא תישאר קבועה לאורך הרשת.

(1)

נניח כי כל רכיבי המשקולות וכל רכיבי הכניסה הם משתנים אקראיים IID. בנוסף, נניח כי התפלגות המשקולות סימטרית סביב 0.

1. חשבו את התוחלת של המוצא v כתלות בתוחלות של המשקולות והכניסה. בפרט, הראו כי $\mathbb{E}[v] = 0$.

2. הראו כי לכל זוג משתנים אקראיים בלתי תלויים x, y מתקיים:

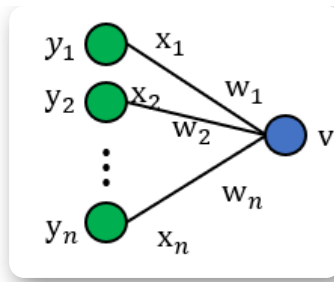
$$\text{Var}(xy) = \mathbb{E}[x]^2 \text{Var}(y) + \mathbb{E}[y]^2 \text{Var}(x) + \text{Var}(x) \text{Var}(y)$$

3. כעת, נניח כי לכל $i: \mathbb{E}[x_i] = 0$ (בסעיף הבא נראה הצדקה להנחה זו). השתמשו בנוסחה מהסעיף הקודם על מנת לבטא את השונויות של v באמצעות השונויות של x_1, w_1 .

4. כיצד ניתן לשמור על השונויות של המוצא v זהה לשונויות של כל אחת מרכיבי הכניסה x_i ?

(2)

כעת, נרצה להרחיב את הסכמה לניורונים **לא ליניאריים**:

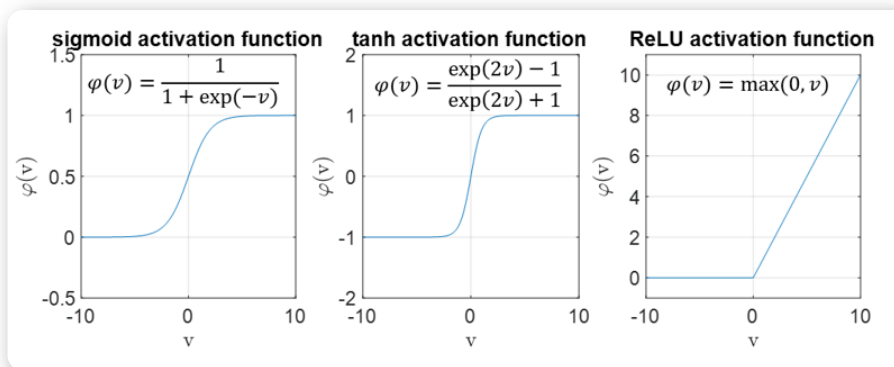

כלומר, כעת מתקיים כי $x_i = \sigma(y_i), \forall i = 1, \dots, n$ כאשר $\sigma(\cdot)$ היא פונקציית האקטיבציה ו- $v = w_1x_1 + w_2x_2 + \dots + w_nx_n$

אנו נניח כי נירון זה הוא חלק מרשת עמוקה, כלומר, נניח כי $y_1, \dots, y_n$ הם המוצאים של נירונים מהשכבה הקודמת ברשת.

הערה: בסעיף הבא נראה כי התוחלת של המוצא איננה 0 עבור אחת מהאקטיבציות שלמדנו בקורס. עם זאת, נראה כי הממוצע לפני האקטיבציה, כלומר, הממוצע של y_i , הוא עדיין 0 לכל i . לכן, אין לנו בעיה של התפוצצות הממוצע $\leftarrow$ אם השונות נשארת קבועה בין שכבות (לא דועכת או מתפוצצת) - אין התפוצצות או העלמות של האות לאורך הרשת.

1. לאילו מפונקציות האקטיבציה הבאות: sigmoid, tanh ו-ReLU, ההנחה $\mathbb{E}[x_i] = 0$ שביצענו בסעיף הקודם היא עדיין הנחה "סבירה"? תזכורת:

2. כעת לא נניח דבר על התוחלת של x_i . כיצד ישתנה הביטוי של השונות של v מסעיף א.3?
3. עבור פונקציית האקטיבציה ReLU, בטאו את השונות של v באמצעות השונות של אחת הכניסות y_i . הניחו כי $\text{Var}(y_1) = \text{Var}(y_2) = \dots = \text{Var}(y_n)$

הדרכה: היעזרו בתוצאות הסעיפים הקודמים.

תרגיל 11.3 - פתרון

(1)

(1)

$$\mathbb{E}[v] = \mathbb{E}[w_1x_1 + w_2x_2 + \dots + w_nx_n] = n\mathbb{E}[w_1x_1] = n\mathbb{E}[w_1]\mathbb{E}[x_1] = 0$$

(2) נעזר בקשר $\text{Var}(z) = \mathbb{E}[z^2] - \mathbb{E}[z]^2$:

$$\begin{aligned}
\text{Var}(xy) &= \mathbb{E}[x^2y^2] - \mathbb{E}[xy]^2 \\
&= \mathbb{E}[x^2] \mathbb{E}[y^2] - \mathbb{E}[x]^2 \mathbb{E}[y]^2 \\
&= \left(\mathbb{E}[x^2] - \mathbb{E}[x]^2 + \mathbb{E}[x]^2 \right) \left(\mathbb{E}[y^2] - \mathbb{E}[y]^2 + \mathbb{E}[y]^2 \right) - \mathbb{E}[x]^2 \mathbb{E}[y]^2 \\
&= \left(\text{Var}(x) + \mathbb{E}[x]^2 \right) \left(\text{Var}(y) + \mathbb{E}[y]^2 \right) - \mathbb{E}[x]^2 \mathbb{E}[y]^2 \\
&= \text{Var}(x) \text{Var}(y) + \text{Var}(x) \mathbb{E}[y]^2 + \text{Var}(y) \mathbb{E}[x]^2
\end{aligned}$$

(3) תחת ההנחה כי התוחלות של המשקולות ושל הכניסה הן 0, הנוסחה שהוכחנו בסעיף הקודם מצטמצמת ל $\text{Var}(w_i x_i) = \text{Var}(x_i) \text{Var}(w_i)$. בנוסף, עבור מוצא הנירונ v ניתן לכתוב:

$$v = w_1 x_1 + w_2 x_2 + \dots + w_n x_n$$

מכיוון שהנחנו שכל המשתנים מפולגים IID נקבל:

$$\text{Var}(v) = n \text{Var}(w_1 x_1) = n \text{Var}(w_1) \text{Var}(x_1)$$

(4) קיבלנו בסעיף הקודם כי שונות המוצא היא שונות הכניסה מוכפל בפקטור של $n \text{Var}(w_i)$ כאשר n הוא מספר הנירונים המוזנים לנירונ. לכן, על מנת לשמור על שונות זהה בין כניסה למוצא נבחר את אתחול המשקולות כך שיתקיים:

$$\text{Var}(w_i) = \frac{1}{n}$$

(2)

(1) אם התפלגות המשקולות סימטרית סביב 0, נקבל כי התפלגות y_i סימטרית סביב 0 לכל i . לכן, ההנחה עדיין סבירה עבור $\tanh$ אך לא עבור sigmoid/ReLU. עבור $\tanh$ נקבל:

$$\mathbb{E}[x] = \mathbb{E}[\sigma(y)] = \int_{-\infty}^{\infty} \sigma(y) f_Y(y) dy = 0$$

כאשר סימנו $x = x_i, y = y_i$.

(2) משימוש בתוצאות הסעיפים הקודמים, נקבל:

$$\begin{aligned}
\text{Var}(v) &= n \text{Var}(w_1 x_1) \\
&= n \left(\mathbb{E}[w_1]^2 \text{Var}(x_1) + \mathbb{E}[x_1]^2 \text{Var}(w_1) + \text{Var}(x_1) \text{Var}(w_1) \right) \\
&= n \text{Var}(w_1) \left(\mathbb{E}[x_1]^2 + \text{Var}(x_1) \right) \\
&= n \text{Var}(w_1) \mathbb{E}[x_1^2]
\end{aligned}$$

(3) אם התפלגות המשקולות סימטרית סביב 0, נקבל כי התפלגות y_i סימטרית סביב 0 לכל i . לכן, עבור פונקציית אקטיבציה ReLU נקבל:

$$\begin{aligned}
\mathbb{E}[x_1^2] &= \mathbb{E}[\max(0, y_1)^2] \\
&= \int_{-\infty}^{\infty} \max(0, y_1)^2 f_Y(y) dy \\
&= \int_0^{\infty} y_1^2 f_Y(y) dy \\
&= \frac{1}{2} \int_{-\infty}^{\infty} y_1^2 f_Y(y) dy \\
&= \frac{1}{2} \mathbb{E}[y_1^2] \\
&= \frac{1}{2} \text{Var}(y_1)
\end{aligned}$$

נשלב את התוצאה יחד עם תוצאות הסעיפים הקודמים ונקבל:

$$\text{Var}(v) = n \text{Var}(w_1) \mathbb{E}[x_1^2] = \frac{n}{2} \text{Var}(w_1) \text{Var}(y_1)$$

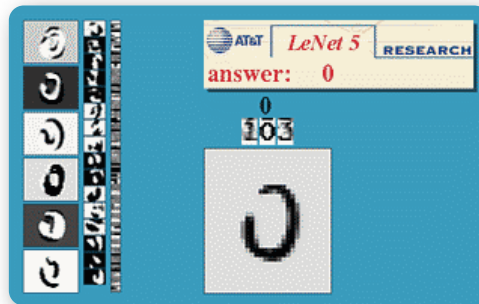
לכן, על מנת לשמור על שונות זהה בין כניסה למוצא נבחר את אתחול המשקולות כך שיתקיים:

$$\text{Var}(w_i) = \frac{2}{n}$$

חלק מעשי - LeNet 5

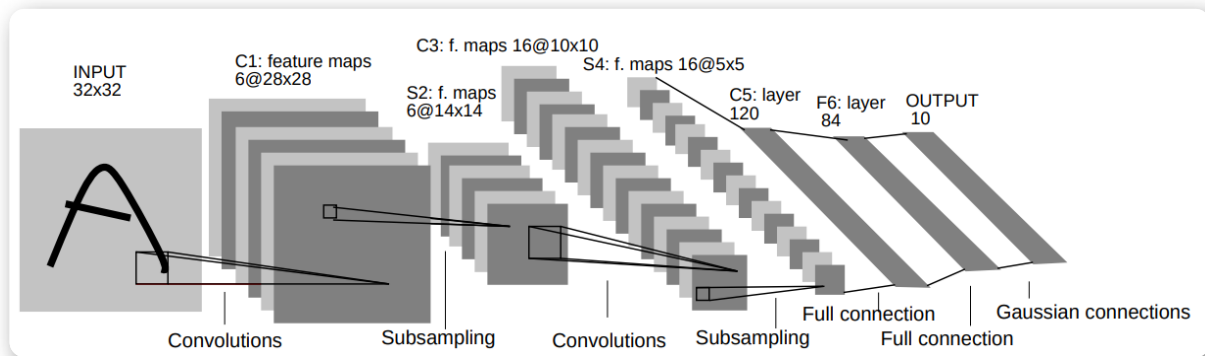
Code

בחלק זה נעבור על היישום המעשי הראשון של רשתות קונבולוציה. הארכיטקטורה זאת שימשה ב-1998 ושימש לזהות ספרות בכתב יד על צק'ים במערכות בנקאיות.

הרשת מקבלת תמונה רמת אפור של ספרה בגודל 32x32 ומשתמש בארכיטקטורה הבאה על מנת להוציא וקטור פלט באורך 10 אשר מציג את ההסתברות שהתמונה שייכת לכל אחת מ-10 הספרות.

ארכיטקטורה

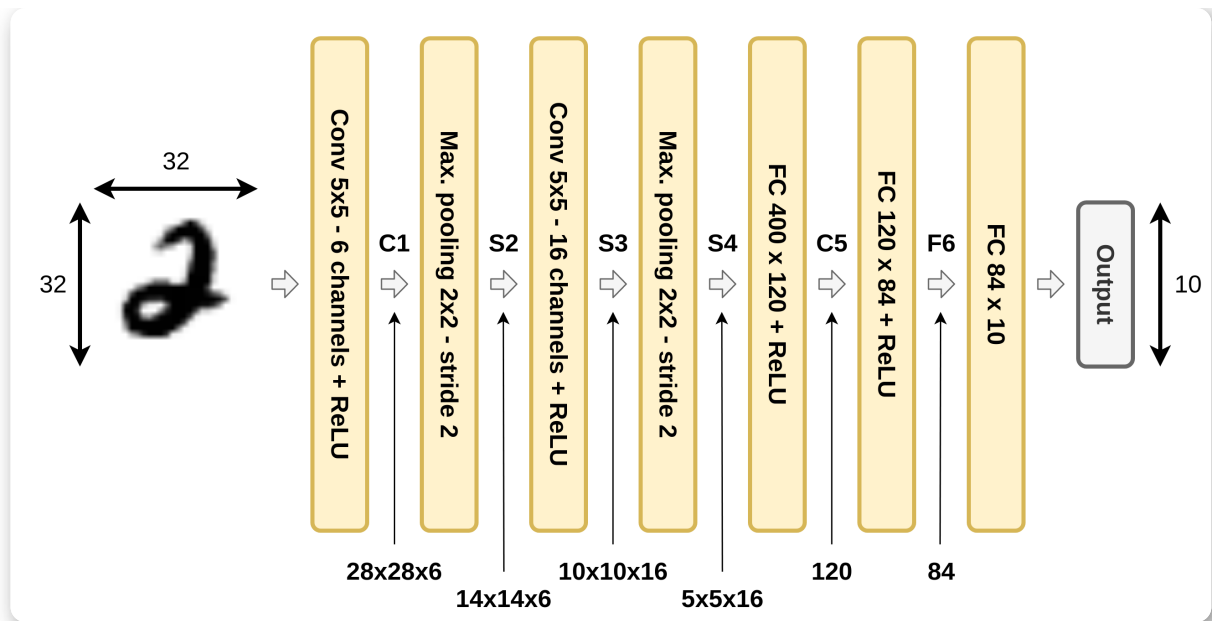

ארכיטקטורה זו לא עושה שימוש בריפוד ו-dilation, ולא אם רשום אחרת $\text{stride}=1$.

- .C1: Convolutional layer + ReLU activation: kernel size=5x5, output channels=6
- S2: Max pooling layer: size=2x2, stride=2
- .C3: Convolutional layer + ReLU activation: kernel size=5x5, output channels=16
- S4: Max pooling layer: size=2x2, stride=2
- C5: Convolutional layer + ReLU activation: kernel size=5x5, output channels=120. (this is, in fact, a fully connected layer)
- F6: Fully connected layer + ReLU: output vector length= 84
- Output layer: Fully connected layer: output vector length=10

על מנת לייצג את ההסתברות שהתמונה שייכת לאחת מהמחלקות נעשה ביציאה שימוש בשכבת Softmax.

דרך אחת לשרטט את הרשת הינה באופן הבא:

ארכיטקטורה זו היא לא הארכיטקטורה המדויקת של LeNet אלא ארכיטקטורה בהשראת LeNet עם מעט שינויים הכרחיים.

הגדרת הבעיה

הבעיה היא בעיית סיווג (לא בינארית) כאשר

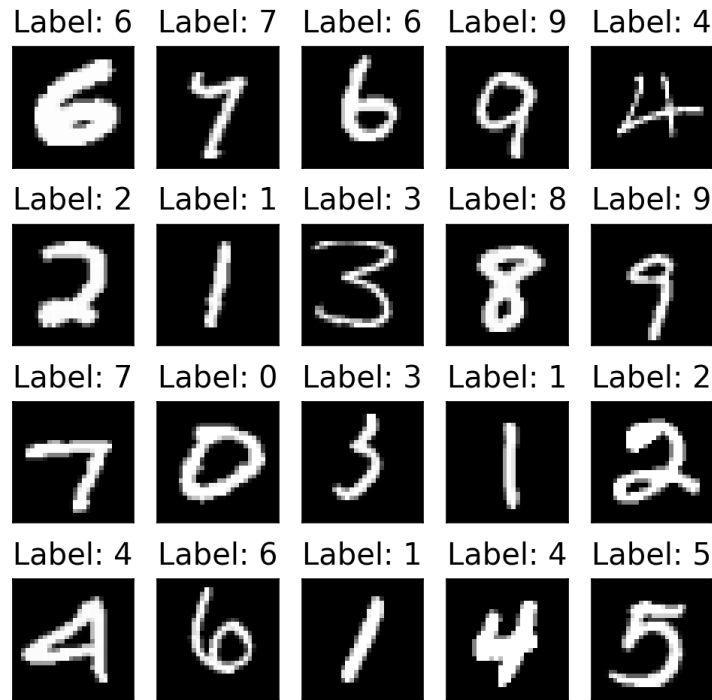
- x הוא תמונה בגודל 28×28 של סיפרה בכתב יד.
- y הוא ערך הסיפרה: $[0-9]$

אנו נרצה להשתמש ברשת על מנת לפתור את בעיית הסיווג בגישה הדיסקרימינטיבית הסתברותית (ללמוד את $p_{y|x}$). כמו תמיד בכדי לקבל פילוג חוקי אנו נפעיל softmax על המוצא של הרשת פונקציית.

Dataset: MNIST

מכיוון שהמדגם המקורי אשר שימש לאימון של הרשת לא פורסם, אנו נשתמש במדגם פופולרי אחר אשר נקרא MNIST. הוא סט פופולרי מאוד שנעשה בו שימוש נרחב עד היום. הסט מורכב 70000 תמונות בינאריות בגודל 28×28 של ספרות בכתב יד, מתוכן 10000 מוגדרים להיות ה test set.

ניתן להוריד את הסט מ [Yann LeCun's web site](http://yann.lecun.com/ex/ex2/mnist/).

הגודל של התמונות במדגם הם 28×28 , בניגוד לגודל של התמונות בעבודה המקורית שהייתה 32×32 . בכדי להתאים את הרשת תמונות בגודל זה נוסף ריפוד של 2 אפסים בכל שפה של התמונה.

חלוקה של מאגר המידע

משום שהמאגר מגדיר כבר את ה test set, כל מה שנותר לנו הוא לחלק את ה train set ל train ו validation. מיכון שה train set מאד גדול (60000 דגימות), מספיק לקחת validation set שהוא קטן יותר מ 25% מ train ושעדיין יהיה מציג מספיק. הסיבה לקחת validation קטן הוא גם בשביל לזרז את השלב של חישוב הביצועים על ה validation וגם בשביל לא להקטין את הגודל של ה train.

ניקח אם כן validation set בגודל 1024.

בניית הרשת על ידי שימוש ב PyTorch

Python מכיל מספר חבילות אשר מפשטות מאד את הבניה והאימון של רשתות נוירונים. בקורס זה אנחנו נעבוד עם אחת החבילות הפופולריות בתחום אשר נקראת PyTorch.

בתרגיל רטוב 5 תעזרו ב PyTorch בכדי לממש רשת קונסולוציה דומה לזו שנשתמש בה כאן.

הגדרת הרשת

הדרך המקובלת להשתמש ב PyTorch היה על ידי הגדרת class יעודי אשר מגדיר את השכבות ואת הדרך בה הרשת פועלת. הדבר נעשה באופן הבא:

```
class LeNet5(torch.nn.Module):
    def __init__(self):
        super(LeNet5, self).__init__()
```

```

## Defining the layers
## =====
## C1: Convolutional layer: kernel size=5x5, output channels=6.
## Here we will add the padding of 2 to make the images of MNIST fit to the n
self.conv1 = torch.nn.Conv2d(in_channels=1, out_channels=6, kernel_size=5, pa
self.relu1 = torch.nn.ReLU()

## S2: Max pooling layer: size=2x2, stride=2
self.max_pool2 = torch.nn.MaxPool2d(kernel_size=2, stride=2)

## C3: Convolutional layer + ReLU activation: kernel size=5x5, output channel
self.conv3 = torch.nn.Conv2d(in_channels=6, out_channels=16, kernel_size=5)
self.relu3 = torch.nn.ReLU()

## S4: Max pooling layer: size=2x2, stride=2vector)
self.max_pool4 = torch.nn.MaxPool2d(kernel_size=2, stride=2)

## C5: Convolutional layer + ReLU activation: kernel size=5x5, output channel
self.conv5 = torch.nn.Conv2d(in_channels=16, out_channels=120, kernel_size=5)
self.relu5 = torch.nn.ReLU()

## F6: Fully connected layer + ReLU: output vector length=84
self.fc6 = torch.nn.Linear(120, 84)
self.relu6 = torch.nn.ReLU()

## Output: Fully connected layer + ReLU: output vector length=10
self.fc_output = torch.nn.Linear(84, 10)

## Note: It is not actually necessary to define multiple ReLUs and max-poolin
## since these layers have no parameters.

def forward(self, x):
    ## C1: Convolutional layer + ReLU activation: kernel size=5x5, output channel
    x = self.conv1(x)
    x = self.relu1(x)

    ## S2: Max pooling layer: size=2x2, stride=2
    x = self.max_pool2(x)

    ## C3: Convolutional layer + ReLU activation: kernel size=5x5, output channel
    x = self.conv3(x)
    x = self.relu3(x)

    ## S4: Max pooling layer: size=2x2, stride=2
    x = self.max_pool4(x)

    ## C5: Convolutional layer + ReLU activation: kernel size=5x5, output channel
    x = self.conv5(x)
    x = self.relu5(x)

    x = x.view(x.shape[0], x.shape[1]) ## Redefine x as a 1D vector

    ## F6: Fully connected layer + ReLU: output vector length= 84

```



```

x = self.fc6(x)
x = self.relu6(x)

## Output layer: Fully connected layer: output vector length=10
x = self.fc_output(x)

return x

```

במימוש של פונקציה זו אנו עושים שימוש באובייקטים הבאים מהחבילה של PyTorch:

- **torch.nn.Model**: אובייקט שממנו יש לרשת (inherit) כאשר יוצרים רשת חדש ב-PyTorch. בקורס זה לא נרחיב על הנושא נציין רק שיש להוסיף תמיד "(torch.nn.Module)" אחרי שם ה class.
- **torch.nn.Conv2d**: אובייקט אשר מממש קונבולוציה דו מימדית.
- **torch.nn.ReLU**: אובייקט אשר מממש פונקציית ReLU (איבר איבר).
- **torch.nn.MaxPool2d**: אובייקט אשר מממש max pooling דו מימדי.
- **torch.nn.Linear**: אובייקט אשר מבצע טרנספורמציה ליניארית (לייטר דיוק אפינית). זה למעשה החלק הליניארי של שכבת FC.

לימוד

חישוב ה Log-likelihood

לצורך הלימוד נצטרך לחשב את ה log-likelihood על ה batch:

$$\sum_i \text{softmax}(f(\mathbf{x}^{(i)}; \theta))_{y^{(i)}}$$

כאשר $f(\mathbf{x}; \theta)$ היא הפונקציה שאותה ממשת הרשת עם פרמטרים θ והסכימה היא על כל הדגימות ב batch.

הפונקציה **torch.nn.CrossEntropyLoss()** מקבלת מטריצה שבכל שורה יש $f(\mathbf{x}^{(i)}; \theta)$ ווקטור של $y^{(i)}$ והיא מחשבת את ה softmax של המטריצה ואז את ה log-likelihood של כל הדגימות.

```

## Set the objective
objective_func = nn.CrossEntropyLoss()

## Calculate the log-likelihood on x and y
py_hat = net(x)
objective = objective_func(py_hat, y)

```

Auto differentiation

היתרון גדול של שימוש בחבילה כמו PyTorch הוא שהיא למעשה יודעת לחשב את הנגזרת בשבילנו על ידי שימוש ב-back-propagation. לאחר חישוב ה log-likelihood נוכל פשוט לקרוא לפקודה:

```
objective.backward()
```

והחבילה תחשב את כל הגרדיאנטים של ה objective לפי הפרמטרים של המודל. PyTorch שומר את הגרדיאנטים המתקבלים בתוך הרשת ביחד עם המשתנים

Stochastic Gradient Descent

בכדי למצוא את הפרמטרים האופטימאליים נשתמש ב mini-batch gradient descent אשר מופיע ב PyTorch בשם stochastic gradient descent (SGD). הדרך להשתמש באלגוריתם הוא בעזרת שלושת הפקודות הבאות:

```

## Initialize the optimizer
optimizer = torch.optim.SGD(net.parameters(), lr=eta)

```

מאתחל את האלגוריתם עם הפרמטרים של הרשת ומגדיר את גודל הצעד

```
optimizer.zero_grad()
```

מאפס את כל הנגזרות ש PyTorch חישב עד כה (יש להריץ פקודה זו לפני כל קריאה ל "objective.backward") שמחשבת את הגרדיאנטים)

```
## Perform the gradient descent step  
optimizer.step()
```

אשר מבצע את צעד הגרדיאנט ומעדכן את הפרמטרים של הרשת.

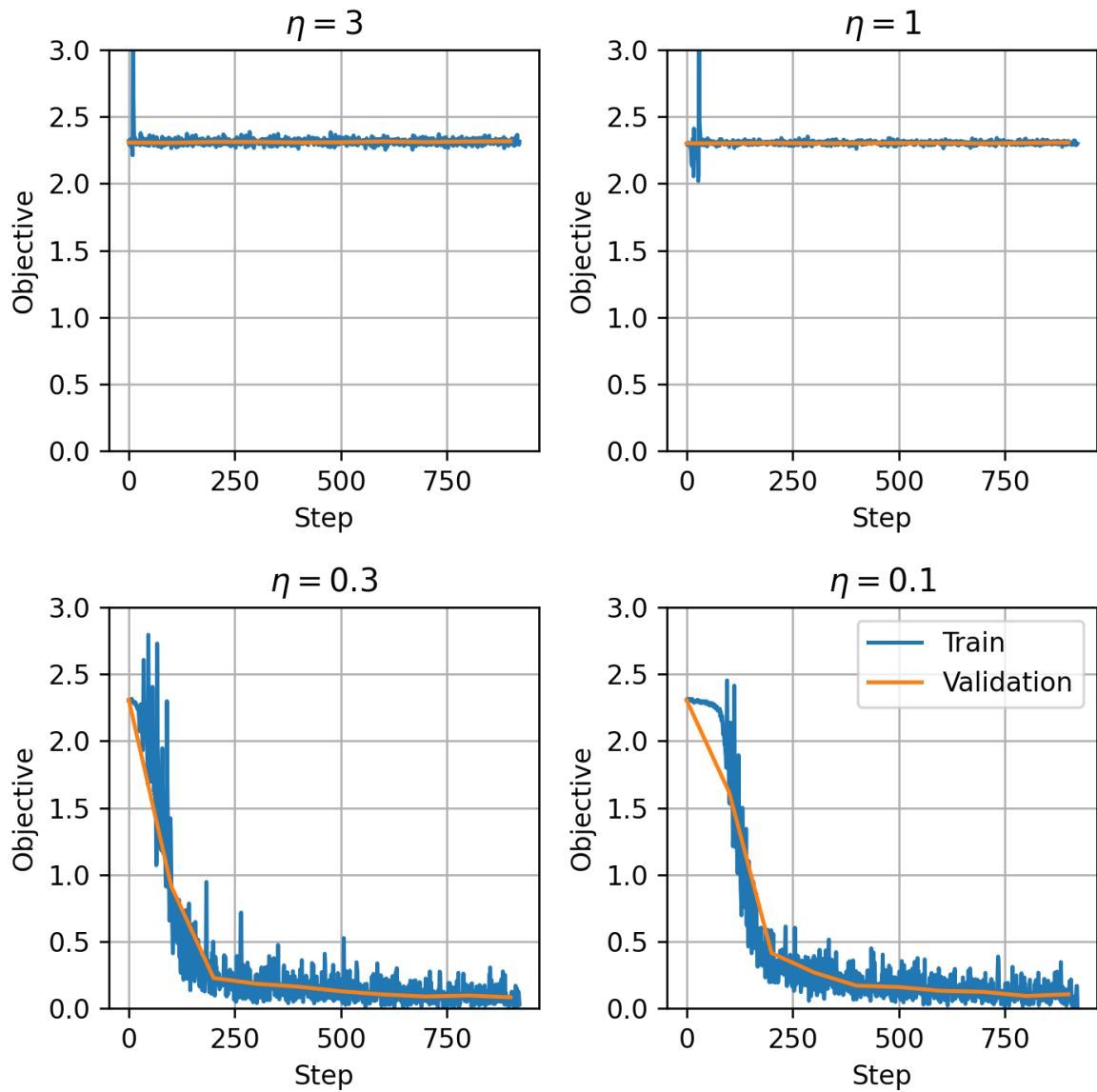
הכל ביחד

האלגוריתם כולו ראה כך:

```
def train(net, eta, n_epoch, train_loader):  
  
    ## Set the objective  
    objective_func = torch.nn.CrossEntropyLoss()  
  
    ## Initialize the optimizer  
    optimizer = torch.optim.SGD(net.parameters(), lr=eta)  
  
    for epoch in tqdm.tqdm(range(n_epoch), leave=False):  
        for x, y in tqdm.tqdm(train_loader, leave=False):  
            optimizer.zero_grad()  
            ## Forward pass  
            py_hat = net(x)  
            objective = objective_func(py_hat, y)  
            ## Backward pass  
            objective.backward()  
            ## Perform the gradient descent step  
            optimizer.step()
```

בחירת גודל צעד הלימוד

בדומה לתהליך שעשינו בתרגול הקודם, נבחן ארבע גדלים של צעד הגרדיאנט η ונסתכל על ה objective המתקבל על ה train ועל ה validation:

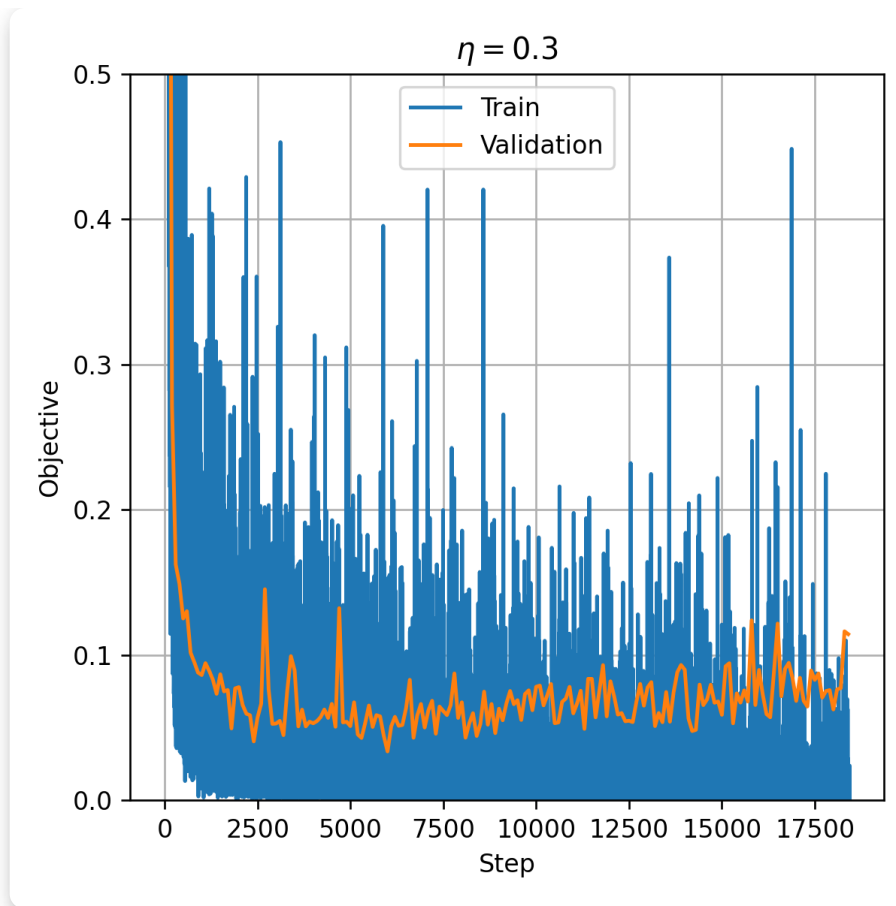

שימו לב כי בגלל השימוש ב stochastic gradient descent הגרף של ה train מאד רועש. בנוסף בגלל שסטוכסטיות של התהליך אנו גם לא נצפה שה validation ירד בצורה מונוטונית ונתעניין במגמה הכללית שלו ונתעלם מעליות נקודתיות בגרף.

מבין ארבעת הערכים שבדקנו נבחר את $\eta = 0.3$ שבעברו הגרף מצליח להתכנס (הוא אומנם מעט יותר רועש מאשר $\eta = 0.1$ ולכן לא ברור מי משניים עדיף. הכי טוב זה לבדוק את שניהם).

האימון

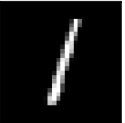

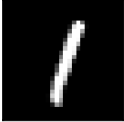

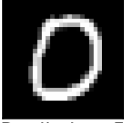

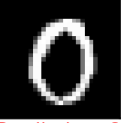
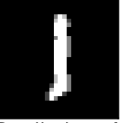
נריץ את האלגוריתם ה stochastic gradient descent למשך 20 20 epochs פעמים שעברנו על כל הדגימות במדגם).

ניתן לראות שה validation יורד בהתחלה עד בערך הצעד ה-6000 ואז מתחיל לאט לאט לעלות. הסיבה כי כנראה overfitting. לשם הפשטות לא השתמשנו כאן ב early stopping, בפועל היינו רוצים כנראה בזמן האימון לשמור בצד את הפרמטרים שנותנים את ה validation הנמוך ביותר ומשתמשים בהם בכדי לקבוע את הפרמטרים הסופיים של הרשת.

הערכת ביצועים

נריץ את המודל לאחר הלימוד על סט המבחן ונקבל שפונקציית המחיר הינה 0.011

Prediction: 7 Label: (7)	Prediction: 2 Label: (2)	Prediction: 1 Label: (1)	Prediction: 0 Label: (0)	Prediction: 4 Label: (4)
				
Prediction: 1 Label: (1)	Prediction: 4 Label: (4)	Prediction: 9 Label: (9)	Prediction: 5 Label: (5)	Prediction: 9 Label: (9)
				
Prediction: 0 Label: (0)	Prediction: 6 Label: (6)	Prediction: 9 Label: (9)	Prediction: 0 Label: (0)	Prediction: 1 Label: (1)
				
Prediction: 5 Label: (5)	Prediction: 9 Label: (9)	Prediction: 7 Label: (7)	Prediction: 8 Label: (3)	Prediction: 4 Label: (4)
